

asistencijo, pri kateri bodo peli gospodi učitelji Miklošičevo mešo. Na to slavnosten sprevod v okoliško šolo, kjer bode g. okrajni glavar v pričo šolske mladeži in zbranega ljudstva med primernimi nagovori in petjem šolske mladine tri in sedemdesetletnemu starčku zlati križec na prsi pripel. Ob 1. uri popoldne bode v „hotelu Vojsk“ slavnosten banket pod predsedništvom g. okrajnega glavarja. Kuvert za osebo stane 1 gld. Vsak prijatelj in znanec odlikovančev, bodi-si učitelj ali neučitelj, je uljudno vabljen. Kdor se hoče banketa udeležiti, naj to v saj do 2. februarija šolskemu vodstvu v Ptujski okolici blagovoli naznaniti.

Izpod Uršeljne gore. (Podružnica.) Sv. Miklavž je dober prijatelj otrok pa tudi odrasčenih ne prezira. To se je lepo prikazalo v pretečenem 1. 6. dec. 1888, ko je v farni vesi zborovalo društvo sv. Cirila in Metoda. Zbralo se je precejšnje število kmetov in drugih, čeravno v nobenem časniku ni bilo naznanjeno. Bili smo prav zadovoljni, to se vidi, ker dosti poprašujejo, kedaj bo spet zborovanje. Najbolj je nas veselilo, ko smo videli, kako se nekateri gospodi trudijo. Prišlo jih je nekaj od daleč: naj prvo omenim č. g. dež. posl. G. Einspielerja, oni so nam v lepem in jedernatem govoru razložili pomen 40-letnega vladanja svitlega cesarja in so nam na srca polagali, da imamo v našem cesarji pravičnega, modrega in pobožnega vladarja. Potem so z nami zapeli cesarsko pesem, katero smo vsi navzoči stojé poslušali. Pozneje so nas še razveselili z drugimi pesmami in govori, za kar se jim iz srca zahvalimo. Nek razumén kmet je djal: Kolik razloček je med liberalnimi in katoliškimi poslanci! Liberalni se shajajo pri liberalnih shodih, kakor je nebodiga treba bauernbund in nemški šulverein. Zato pa v deželnem zboru vedno le to trdijo, kar od svojih soliberalcev slišijo. Ko bi mož hoteli pravični biti, prišli bi k našim zborom, tu bi se prepričali, kake želje in tirjatve imamo mi. Pa ne verjamem, da bi ne vedeli teh, le vedeti nečejo, saj smo imeli že na sv. Miklavža dan in že prej 2krat vselej enega nemškutarskega „parteljna“ zraven. Dvakrat sta bila, vsakokrat en ponomčen učitelj, enkrat je bil pa načelnik nemškega šulvereina. Nam je celo prav, da Miklavž ni prišel sam. Tako vsaj ležje izvejo, kaj mi tirjamo. Tirjali bomo naprej 6letno slovensko pa katoliško šolo. G. Einspielerja in Muri-ja pa prosimo, ki sta naša deželna poslanca, da bi nas še zanaprej zagovarjala, prosimo tudi druge rodoljube, g. Šmida v Starem trgu, g. dr. Hrašovca in druge duhovnike, da bi nas podpirali. Iz zanesljivih ust sem slišal, da naša podružnica šteje že nekaj nad 110 udov, lepo je to za naše nasprotne kraje, kakor je Guštanj in Prevalje, saj tako vsak lahko sodi, da pri nas brez nasprotstva ni,

le to je žalostno, da se jih veliko pusti preslepiti od nemškutarskih napetnežev, kateri pridno odsvetujejo našim, in med temi se odlikuje ena kranjska babura; odgovarjala je pred zadnjim zborovanjem, ne hodite tje, vsak bo moral 2 gld. plačati, kateri bo tje šel, tedaj je modrejše, da jih tu zapijete. In takih je še več. Zahvalimo še g. Kotnika in druge rodoljube, da so nam to društvo ustanovili, saj se človek lahko dosti lepega nauči, česar še prej gorski kmet ni slišal. Prosimo le gg. govornike, da se nas vsmilijo s svojim naukom. Kmet pri nas še ni tako liberalen, le samo poduka je potreben. Tiste kmete pa opominjam, kateri še niso pristopili, da naj vsaj pri prvem zboru to storijo. S.

Od Vel. Pirešiče. (Pritožba.) Naše županstvo je vrnilo c. k. okrožni sodnji v Celji njene nemške dopise. A ta je županstvo tožila pri c. kr. okrajnem glavarstvu. In le-to je odločilo, da se morajo nemški dopisi sprejeti, pa da se županstvo lahko pri c. kr. višji deželni sodnji pritoži. Županstvo se je zoper to pri vsakem c. k. ministertvu pritožilo. Zdaj bomo pa videli, kaj ono poreče. So-li občine slovenske res zavoljo uradnikov, ki slovensko ne znajo, ali znati nečejo, ali so le uradniki zavoljo ljudstva? No, bodemo le videli, ali na Dunaji tudi tako mislijo, kakor v Celji; ob svojem času Vam še poročam. Kaj nam je pa novo leto prineslo? Pri nas najpoprej celo trupo drznih tolovajev, kateri so v grad kneza Salm v Novem Celji vlomili, pa blagajnico, ki je bojda 6 centov tehtala, odnesli, na voz naložili in glej nesreče! Voz se jim polomi. Zdaj je treba drugi voz ukrasti, in potem je še le šlo tje do Žalskega pašnika. Tam so pa močno železno „kaso“ razbili. Kar je v njej bilo, vzeli in šli spat. A slava Žalskim vrlim žendarjem! Tolovaji še niso dobro spali, že so jih žendarji zasledili, njih na domu zvezali in v Celje pod ključ djali. Tu se jim bo lahko sanjalo o mesu in klobasah, katerih so imeli celi voz nebokičenih. To so Vam bili zreli tički. Le na grade, cerkve, kupce so imeli namen; pa tudi kapunom in puranom in prešičem niso prizanesli. Škoda, da pri nas Sibirje ni; za take lopove bi bilo ravno prav. J. K. Savinjski.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kar je liberalne gospode v gosposki hiši drž. zbora, pripravlja se na boj zoper načrt postave o „kmečkih domovih“, vendar pa ni dvoma, da ga vzprejme večina v gosposki hiši. — Z novo šolsko postavo je neki vladi resnica in razni listi že imajo načrt enake postave v svojih predalih, ni pa gotovo, če je to tudi načrt vlade. Po tem načrtu bi bile šole verske in poleg njih bile bi

lahko še tudi brezverske. No v božjem imenu, če že hoče kdo take! — Trgovinska zbornica v Gradci je izvolila Ljud. Kranza za predsednika, dr. A. Wunderja pa za podpredsednika. Oba sta liberalca. Brez taci v Gradci ne more biti. — Štajarski Nemec, dr. Pscheiden, drž. in dež. poslanec, je v Hatzendorfu bil v pričo pri obč. zboru tamošnjega kat. pol. društva ter je v izvrstnem govoru razlagal možem, zakaj da je in ostane konservativec, pravičen tudi do drugih, nenemških narodov. Njegove besede so vidno ugajale mnogobrojnemu poslušalcem. — Koroški drž. poslanec, Peter Lax zastopa tudi slov. volilce v Velikovskem okraju, ali njemu se dozdeva, da kalijo slov. možje „mir“, ako želijo, da ne ostane slov. ljudstvo vedno pasterk v rokah liberalne, nemške mačuhe. — Slovenci so v Grebinji zmagali pri obč. volitvi vsaj deloma, pri volitvi v krajni šolski svet pa popolnem. Slava! — Zdaj je čas obč. zborov pri raznih društvih. Veselo je brati, kako lepo se razvijajo po Kranjskem „bratna društva.“ Tacih imajo že precej lepo število. — Burja na Krasu napravlja vsako leto veliko škodo, izlasti še na železnici. Vsled tega namerava vlada tik železnice nasaditi gozdnih dreves; v treh letih jih se naj nasadi na 730 oralih. To je vesela novica za one žalostne kraje. — V Gorici se snuje društvo v podporo revnim dijakom, udov že šteje bojda pri 400 in je želeti, naj se veselo razcvita. — Slov. okoličanje pri Trstu se pripravljajo za volitve v mestni zastop. Ni dvoma, da bodo zmagali, toda mestni uradniki — vsi napeti Lah! — strašijo že sedaj ubogo slov. ljudstvo ter ga vabijo v liberalni, laški koš. Naj bi jim le ne hopnil va-nj noben slov. volilec! — Predsednik dež. zbora za Istro, dr. Vidulich je na naglem umrl. Mož je bil po krvi Hrvat, po mislih pa lahon. Hrvatje torej ne bodo žalovali za njim. — Izneverilec Kalabar, podžupan v Zagrebu, je bil mož narodne ali bolje madjaronske stranke — nova priča, da ni zvestobe, kjer ni ljubezni do doma, do ljudstva. — V Ogerskem drž. zboru so sedaj že srečno v podrobni razpravi nove vojaške postave. Ljubi Bog, kaj je bilo že doslej upitja zoper njo! Brez njega še sicer tudi naprej ne bode, toda na vse zadnje bode vendar le — postava.

Vunanje države. Avstrijski škofje so poslali prelepo adreso sv. Očetu, v njej se izraža rahlo, pa čutno obžaljevanje, da se še vedno kratijo pravice sv. stolu in kat. cerkvi. — V Rimu je več društev obhajalo spomin na boje pri Dijonu leta 1871, t. j. za Francoze zoper Pruse. Govori so bili, to se zna, ostri in tudi ni ostalo brez pretepov. Laška kri bi tega ne prenesla. — Španjska kraljica, Kristina, je bila tovnjej omedlela, ko se je odpravljala na blagoslovljenje velike bolnišnice v

Madridu. Na srečo pa ji je k malu odleglo. — Francosko ministerstvo je na tleh, to se pravi, zmaga generala Boulangerja v Parizu je po polnem potrla republikanske moževe. General je dobil 244.070, Jacques pa samo 162.520 glasov. Bati se je, da jim bode ta zmaga zmedla glave. Doslej ne zna ni predsednik republike, Carnot, ni njegovi ministri, kaj naj počno zoper generala. No, sedaj še ravno general ni že le tako nevaren republiki. — Na Irskem je bilo prišlo do pretepa, ko so peljali poslanca O'Briena v sodnijo; poslanca so obsodili na 4 tedne ječe, češ, da je hujskal ljudstvo zoper državo. No ta kazen pa je najbolj znamenje, da poslančevo hujskanje ni bilo posebno veliko. — Iz Berolina so izgnali več francoskih dopisnikov, knezu Bismarcku so pač njih poročila neljuba. V drž. zboru tirja nemška vlada 2 milj. za to, da v Afriki napravi red. Miljona bota se že porabila, toda vprašanje je, bodo li Afrikanci se podali Bismarckovi volji. — Iz Varšave so poslale poljske gospé ruski carici lepo vezilo. To je znamenito, kajti Poljaki nimajo posebno sreča za Rusijo. — Bolgariji se kuja pravoslavna višja duhovščina in to utegne napraviti princu Ferdinandu britkih ur. Ne znamo, koliko ima uzroka za to. — Na novo gre glas, da se odpove srbski kralj, Milan, vladi ter jo prepusti svojemu sinu Aleksandru. Od večih strani pa se zatrjuje, da ni nič resnice na tem glasu. — V Turčiji so sedaj brz ko ne v zimskem spanji, kajti tam je vse tiho. — Grški prestolonaslednik, Konstantin, poroči se v spomladi s sestro nemškega cesarja, Sofijo. Poroka bode v Atenah. — V vzhodnji Afriki so mahomedanci napadli misijonsko hišo pri Pubu ter so umorili dva misijonarja in dve redovnici, tri misijonarje in eno redovnico pa so odpeljali s seboj. — V Sineziji ali Kitaji je lakota, lanska suša in potem še velika povodenj ste na večih krajih vzeli vso žetev. Vlada pa ni skrbela veliko za te uboge ljudi, dokler bi se še bilo dalo. — V severni Ameriki se branijo novih na seljencev. Misli se na posebno postavo, ki bode odvrnila preveliko število tujih ljudi.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dalje.)

S sive megle porojen, šel je dan ob 4. uri popoldne zopet v meglo nazaj. O peti uri je postalo mračno in vojaki se jamemo zbirati pred „barako“. Skozi okno je bliščala luč . . . Sedaj se odpró vrata, in kakor iz otroških grl se je razlegal glas „oh!“ Razsvitljeno drevesce je bilo najlepše. Z veliko ponižnostjo stopimo